

Gönlün Ayazında

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Şubat 2016

Mazhar olduğum bir düş'ün yakasında
Ve hicap yüklü bir bekleyişin,
Gönle hitap eden buğusu göğün
Karışmaksızın gölgelere, başımın üstüne en değerlim.

Sondan bir evvel, saçlarımda kırağı
Dilimde sanma ki tek bir isyan,
Yitik ve bitik bir kelimemki ruhumu sarar
Debdebeli bir yok oluş ki yüreği payidar kılan
Ve o düş'ün nöbeti,
Anlamsızlığın hezimetini iken sızan,
Kala kaldım bu yakada
Ve tokuşturduğum yılların hatırına.

Sakil bir mabet yüreğin müşkülü,
Sancılı bir kıyam ömrün rahmeti
Ve kırık bir nizam iken gönlün tekeri,
Varsın asılı kalayım gökyüzünden uzanan o ipte
Yeter ki Tanrı çeksin beni göğün en derinine.
Hani olur da tutuşurum
Bilinmez asla belki yeniden doğarım.
Sükûnete hasret iken en demli niyaz
Ve ölgün bir kıyım iken rağbet edilen,
Ne farkım var kuru bir daldan.

Sanma ki yanacaksın sen de alacanın kıvılcımı iken
Yaşı da tutuşturan,
Yeter, demek en büyük ikrar nezdinde
Gıybet sadece rücu olan.
Hakkaniyet saklı bağrında hidayetin,
Masumiyet ise tekelinde kanatsız meleklerin,
Olmazın oluru bir düş benimki,
Düşünmek kadar kanatan tek bir ikrar
Bil ki taşan haznemden;
Gönülsüz bir gülümse iken saklı dudağымda

Öptüğüm seher yeli, gönlün ayazında.

Ne bir kıpırtı ne de hazan
Yetmedi, hüzün yüreğin kıyısına vuran.
Bir mizacın öfkesi,
Yitik bir gönül güncesi
Sadece ereceğim sonda saklı adım
Takılı iken şu sancakta göğün karası,
Bil ki tefekkürdeyim ölüm öncesi.